Το όνομα Πηλέας σημαίνει «ο άνθρωπος του Πηλίου». Καμιά σχέση δεν έχει με την Αίγινα όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε και σκότωσε τον ετεροθαλή αδελφό του, Φώκο. Ο πατέρας του, ο Αιακός, γεννήθηκε κι έζησε στην Αίγινα. Όμως, μια εκδοχή που αναφέρεται στον Στέφανο Βυζάντιο, τον θέλει να έζησε στην Θεσσαλία. Η ευρύτερη περιοχή όπου ο Πηλέας βασίλευε, έφερε το όνομα Αχαΐα Φθιώτις. Ήταν η «θεσσαλική Αχαΐα». Οι κάτοικοί της ονομάζονταν Αχαιοί ή Μυρμιδόνες (από το όνομα εκείνων που ακολούθησαν τον Πηλέα όταν έφυγε από την Αίγινα) ή Έλληνες, όνομα που έμελλε να δοθεί σε όλους τους κατοίκους του Ελλαδικού χώρου. Κατά τον Όμηρο, το βασίλειο περιελάμβανε τις περιοχές Άλο, Αλόπη, Τραχίνα, Φθία και Ελλάδα. Επίσης κατά τον Όμηρο, κάθε περιοχή είχε τον δικό της αρχηγό, που σημαίνει ότι ο λαός ήταν χωρισμένος σε πέντε ομάδες.

Στην αριστοκρατία των Δελφών υπήρχε όνομα Αιακίδης που συνδέει τον Αιακό με τον Φώκο. Ο Φώκος ήταν ο οικιστής της Φωκίδας. Κάποια στιγμή, παντρεύτηκε την Αντιόπη, εγγονή Σπαρτού και ερωμένη του Δία. Σύμφωνα με μια ισχυρή εκδοχή, απέκτησαν ένα γιο, τον Κρίσο, πατέρα του Στρόφιου. Ο Στρόφιος αυτός παντρεύτηκε την Αναξιβία, αδελφή του Αγαμέμνονα και του Μενέλαου και μητέρα του Πυλάδη, φίλου και αχώριστου συντρόφου του Ορέστη. Ο Πυλάδης έμελλε να παντρευτεί την Ιφιγένεια, αδελφή του Ορέστη, οπότε οι Αιακίδες και οι Ατρείδες συγγένεψαν δεύτερη φορά (η πρώτη ήταν ο γάμος του Στρόφιου με την Αναξιβία). Συγγένεψαν κι άλλη φορά: Όταν ο Τελαμώνας, αδελφός του Πηλέα και συνένοχός του στον φόνο του Φώκου, πήγε στη Σαλαμίνα και πήρε δεύτερη γυναίκα του την Ερίβοια ή Περίβοια, εγγονή του Πέλοπα και κόρη του Αλκάθοου, βασιλιά των Μεγάρων, μητέρα του Αίαντα.

Ο Τελαμώνας ακολούθησε τον Ηρακλή στην πρώτη εκστρατεία εναντίον της Τροίας και πήρε λάφυρο την Ησιόνη, κόρη του βασιλιά Λαομέδοντα και αδελφή του βασιλιά Πριάμου. Από το σμίξιμό τους γεννήθηκε ο Τεύκρος. Στην αττική ακτή, απέναντι στη Σαλαμίνα, υπήρχε κι άλλος Τεύκρος, παλαιότερος του Τελαμώνα. Κατά μια εκδοχή, αυτός ίδρυσε την πόλη Χρύση, χώρα Αχαιών κοντά στην Τροία, πατρίδα του ιερέα Χρύση, του οποίου την κόρη αιχμαλώτισε ο Αχιλλέας και την χάρισε στον Αγαμέμνονα (η απαίτηση του Αγαμέμνονα να αντικατασταθεί από την Βρισηίδα, μετά την επιστροφή της στον πατέρα της, είναι που έδωσε την αφορμή να συντεθεί από τον Όμηρο η Ιλιάδα). Κατά άλλη εκδοχή, την Χρύση ίδρυσαν μετανάστες από την Κρήτη που ονομάζονταν Τεύκροι. Τεύκροι λέγονταν και οι ιερείς ναού στην Κιλικία.

«Ανάμικτοι Αχαιοί» ζούσαν στην Κιλικία αλλά και νότια της Τροίας. Κοντά στην Τροία και στην Χρύση υπήρχε η πόλη Κίλλα. Όφειλε το όνομά της στον Κίλλο, τον ηνίοχο του

Πέλοπα. Και ο Πέλοπας καταγόταν από την μικρασιατική Λυδία, άσχετα με το ότι ένας μύθος ήθελε, επειδή ήταν πολύ ωραίος νέος, να τον αρπάζει ο Ποσειδώνας και να τον ανεβάζει στον Όλυμπο, απ' όπου, κάποια στιγμή, εκδιώχτηκε στον κάμπο της Θεσσαλίας και από εκεί βρέθηκε στην Πίσα. Η γενιά του Πέλοπα και η γενιά του Αιακού συναντιόνται πολλές φορές και αναμιγνύονται. Οι ιστορίες τους συγχέονται μεταξύ τους αλλά και με αυτές των Αχαιών.

Εκτός από την θεσσαλική, Αχαιοί υπήρχαν και στην πελοποννησιακή Αχαΐα: Ήταν, κατά τον Ηρόδοτο και τον Παυσανία,
δώδεκα
πόλεις, οι (αλφαβητικά) Αιγές, Αίγειρα, Αίγιο, Βούρα, Δύμη, Ελύκη, Πάτρα, Πελλήνη, Ρύπες, Τριταία, Φαρές, Ώλενος. Από την Ώλενο θεωρούσε ο ιστορικός Αυτησίωνας ότι καταγόταν ο Πέλοπας. Έστω κι αν έκανε λάθος, κάποιο στοιχείο τον είχε ωθήσει να τοποθετήσει τον Πέλοπα ανάμεσα στους Αχαιούς.

Κι ακόμα, Τεύκροι υπήρχαν στην Αττική, στη Σαλαμίνα, στην Τροία, στην Κιλικία, στην Κρήτη και στην Κύπρο (εκεί, γενάρχης τους ήταν ο Τεύκρος, ο γιος του Τελαμώνα από την Ησιόνη, κόρη του βασιλιά της Τροίας, Λαομέδοντα, πατέρα του Πριάμου). Και ακριβώς Σαλαμίνα ονομάστηκε η πόλη που ιδρύθηκε εκεί.

Όλα αυτά δείχνουν ότι οι Αιακίδες ήταν αχαϊκό γένος, οι γόνοι του οποίου απλώθηκαν αρχικά από την Θεσσαλία ως την Φωκίδα, με παρακλάδια στην Σαλαμίνα, στην Αίγινα αλλά και αλλού. Πιθανολογείται ότι, από την Θεσσαλία, η κοιτίδα τους μεταφέρθηκε στην Αίγινα, στα ιστορικά χρόνια, όταν το νησί ανθούσε ενώ η Θεσσαλία φυτοζωούσε. Άλλο ήταν να κρατά η γενιά από μια σπουδαία πολιτεία, κέντρο εμπορίου και ξακουστή σε όλη την Μεσόγειο, κι άλλο από μια ξεχασμένη επαρχία. Με τον γιο του Αχιλλέα, τον Νεοπτόλεμο, η φύτρα τους έφτασε ως τους Μολοσσούς της Ηπείρου. Ένας από τους απογόνους τους ήταν ο Πύρρος. Από αυτούς υπερηφανευόταν ότι κρατούσε και η Ολυμπιάδα, η μητέρα του Μεγαλέξανδρου που έτσι εμφανίζεται ως απευθείας απόγονος του Αχιλλέα.

Το ότι ο Νεοπτόλεμος έμελλε να σκοτωθεί με ενέργειες του Ορέστη, ήταν αναγκαίο, από την στιγμή που ο γιος του Αχιλλέα τα έβαλε με τον Απόλλωνα, επειδή σκότωσε τον πατέρα του. Ο Ορέστης, εκτός από την Αθηνά, προστάτη του στη μητροκτονία είχε και τον κυρίαρχο των Δελφών θεό.

(τελευταία επεξεργασία, 3 Ιουνίου 2021)